

[Hans Kjær.]

en omlægning af kontoens formål med en tilhørende bevillingsforøgelse på 5 mill. kr. Ved tredje behandling af sidste års finanslovsforslag stillede det nuværende regeringsparti et tilsvarende ændringsforslag om at yde økonomisk hjælp til frihedsbevægelserne i Asien, Afrika og Latinamerika. Sammen med de dengang to øvrige regeringspartier stemte vi dette ændringsforslag ned. Som naturlig konsekvens heraf og ud fra de samme motiver, hvortil jeg skal henvise, stiller vi nu dette ændringsforslag, der fører os tilbage til den oprindelige målsætning ud fra FN-beslutningen om støtte til ofrene for undertrykkelsen af den afrikanske befolkning i den sydlige del af Afrika.

Jeg skal anbefale at stemme for dette ændringsforslag, men sige, at udenrigsministeren har gjort mig opmærksom på, at der er nogen forvirring om tallene i den trykte udgave. Det forslag, vi har stillet, går ud på at nedsætte det i finanslovsforlaget fastsatte beløb på 6 1/2 mill. kr. med 5 mill. kr. Til rest bliver der 1 1/2 mill. kr., og dermed er der altså ikke, kan jeg sige til hr. Lysholt Hansen, tale om nogen reduktion i forhold til den tidligere indsats over for befolkningen i den sydlige del af Afrika. Jeg er ikke i stand til at sige, hvordan den eventuelle trykfejl er kommet; der skal jo trykkes meget i sidste øjeblik i et hårdt belastet trykkeri. Men for at undgå misforståelser om det skal jeg gentage, at der altså ikke er tale om en nedsættelse til andet end det beløb, der var det oprindelige, og som stod på finansloven sidste år.

Endelig skal jeg anbefale at stemme for ændringsforslagene nr. 278 og 279, som mit parti har stillet sammen med venstre og det radikale venstre. For at motivere disse ændringsforslag, der i al enkelhed går ud på at nedsætte reserverne henholdsvis til merudgifter ved ny lovgivning med 525 mill. kr. og til merudgifter ved nye bevillingsforslag med 50 mill. kr., må jeg beskæftige mig med den aktuelle situation omkring vor økonomi og om kuldsejlingen af sparebestrebelse.

Ved første behandling af dette finanslovsforslag konstaterede jeg kritisk, at regeringen med et forslag, der indeholdt et så vældigt opsving i statens udgifter, på afgørende måde brød med den linje, den tidligere regering havde lagt, ved at bryde med spareviljen.

Som bekendt måtte vi savne budgetoverslagene for de efterfølgende 3 år, som vi havde brug for, dels for at bedømme de efterfølgende virkninger af den udgiftsaktivitet, som er indeholdt i dette finanslovsforslag, dels for at bedømme, om der var realiteter i økonomi- og budgetministerens tale om betydelige besparelser i de efterfølgende år. Ja, ministeren talte endog om yderligere besparelser, hvad der unægtelig måtte forekomme besynderligt på baggrund af finanslovsforlaget's uhemmede udgiftsforøgelser.

Vi kom til at savne disse tre års budgetter længe, også for længe. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke for den nydannelse, der er sket ved, at ressortopdelingen er suppleret med den nye formålsopdeling. Det er en værdifuld nydannelse, der udmærket illustrerer, hvad de mange penge går til. Men det er ingen undskyldning for, at vi først har fået tre års budgetterne så sent, at finansudvalget overhovedet ikke har haft lejlighed til den sædvanlige gennemgang og drøftelse. Det havde vel været muligt at dele fremstillingen i to hæfter, så vi havde fået ressortopdelingen væsentligt tidligere.

Vel, dette kan naturligvis siges at være af mindre betydning, så længe den næste fase tydede på, at de faktiske budgetoverslag ville få et helt andet indhold end det, der ville blive fremlagt. Denne næste fase fik som bekendt sit udgangspunkt allerede under finanslovsforlagets første behandling, da SF's finanslovsordfører indtil i forgårs, hr. Poul Dam, i sin tale først rejste en efter min opfattelse meget velbegrunderet kritik af arbejdsformen med finansloven og derefter udkastede tanken om en kulegravning, for at man kunne tage fat på de hellige køer. Efter forskellige tilløb blev resultatet af dette udspil, at drøftelserne efter en folketingsbeslutning henvises til et 17 mands udvalg, der igen nedsatte et underudvalg på 10 til at arbejde internt med sagen.

Jeg skal ikke bestride den kendsgerning — noget sådant skal man altid afholde sig fra — at udvalgets opgave efter beslutningens pålydende var at gennemgå tre års budgetterne. Det er indlysende, at dette måtte rejse betænkeligheder vidt omkring. Det er selvsagt ikke rimeligt, at regeringen kører på frihjul det første år for at opfylde dyre valgløfter, der i den økonomiske situation må stå som udtryk for uansvarlig økonomisk